



# מדוע אילת ריקה?

איזאק עומד מאחרי תולסק, לבוש חולצת טריקו כחולה עם ציור גדול של דג'השמש וכתובת בלבן: "שא" רם אל-שייח". שולח מבטים אבר דים סביבו. המקום נוצץ בנקיונו, סלטים עומדים בשורה על המדף, שולחנות מסודרים בחוף, והוא מחכה. כלום. המקום ריק כמעט לחלוטין.

בשולחן צדדי יושב בועז. גם הוא מהמפונים. מחפש להשקיע בעסק באילת.

פלוגי מסביר שהפינוי הדיפיוויים הכניסו את האנשים למיילכח. מלבד פיצויי הפינוי, קיבל כל מפונה תעודת-זכויות. תעודה זו מאפשרת לו לפתוח עסק בעירתי-פיתוח (בית-שמש, כרמיאל, ערד או איר-

דייגים יפה מעץ, ויושב במארינה. עסוק בשיפוצים. הוא השתקע ב"אילת. "בינתיים" הוא אומר. הוא חולם על שארם. על הבטלה. על השקט. שולח מבטים עצובים אל הים. מסביב מלונות, ברקע מטוסים הממריאים ונוחתים ברעש מחריש. אבל הוא פה. מתבוקר על המזח. אנשים באים, יושבים, שותים קפה וזוכרים בימים ההם בחוף נעמה.

## "שולח מבטים

אבודים..."



ה שמש שקעה. כולם מתפזרים. מיכאלו נוסע הביתה, אל

הבאים עשינו מאמצים נואשים ל- השיג לאלכס אישור-יציאה כנדרש. חיפשנו קצין מתאים שיוכל ליטול על עצמו את האחריות ולכתוב את המילה "מצריים" על טופס היציאה - ולשווא. הסתבר לנו שרבים חוזרים מתחנת-הגבול כי לעומת שבא, מאותה סיבה. וכך קרה שהעברנו יומיים ב" עיר התיירות הדרומית. ואחרי יום- ימים כאלה, אני מוכרחה לומר ש" אילת היא עיר עצובה. נסענו למיכאלו. הוא קנה סירת

פלוגי ואלכס גרו בשארם במשך כמה שנים והיו מלכי החוף שם. בין השאר היו בעלי מיסעדת ה" דגים המפורסמת המפלים האחרון, בחוף נעמה, יחד עם חיים מיכאלו. לפני הנסיעה טרחנו לברר בדיוק אילו נירות דרושים למעבר. רש" יונות, דרכונים. אישורי יציאה מה- צבא. הכל היה מסודר. אמרו שה" מצרים עושים בעית וצריך להכין הכל. אבל אל תחנת הגבול המצ- רית אפילו לא הגענו. חזרנו לאילת. ובמשך היוםיים

אמרנו לנו שהמצרים הם אחים שלנו. אמרו לנו שיש שלום, שמי שרוצה יכול לנסוע זופשי למצרים. אלכס של. תושב שארם אל-שייח' לשעבר, יצא מר זחנת-הגבול הישראלית בטאבה כור נס. "אישור היציאה שלך מהארץ לא טוב!" אמר לו קצין מישטרת זבולות. "אתה נוסע למדינה עויי- נת וצריך לעבור תחקיר ביטחון". רצינו לנסוע לשארם. אריה "פלוגי" פלוגה, אלכס של זאני.

## מעולם לא נראתה אילת כך: חוף

## עזוב, מיסעדות ריקות, תיסכול

## ותושבים הזומאים לברוח. מדוע

## המצב הפוך ביוון הסמוכה?

האשה היילדים. דירה קטנה ב" שכונה מרוחקת. עובנו את מיכאלו ונסענו למרכז, לראות מה עם איזאק. איזאק - לשעבר פקיד בחברת מקורות בשארם. קיבל פיצויי פי- טורין ממקורות, קיבל פיצויי פינוי, קנה דירה באילת ופתח עסק. "הכל בפיתה" כתוב על השלט מעל המיסעדה. בעיקר פלאפל.

(לת). ואו הוא יקבל הלוואה עומדת של שישה מיליון לירות. אחרי שלוש שנים, אם העסק עובד ת" איש גר במקום. הופכת ההלוואה למענק. נוסף לזה מקבלים הלוואה של שלושה מיליון לירות לדירה, באותם התנאים. קשה מאוד שלא לעמוד בפיתוי הכספי הזה. לכן אפשר לראות באילת מפונים רבים מסתובבים עם



גולי שארם חיים מיכאלו (מימין) עוב את שארם עם הפינוי. הוא נט סירת דיג ויושב במארינה באילת, חולם על הימים הטובים של שארם. אריה פלוגה (משמאל) ואלכס של, באו לבדוק מה המצב באילת. בתמונה העלוונה אילת כפי שהיא כיום: בית'מלון ריק.